

Talan väckt den 26 juni 2007 – Republiken Ungern mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-221/07)

(2007/C 199/77)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Republiken Ungern (ombud: J. Fazekas)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 16 april 2007 om den nationella plan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som anmälts av Ungern i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (C(2007) 1689 slutlig), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden angriper kommissionens beslut av den 16 april 2007 om den nationella plan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som anmälts av Ungern i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG⁽¹⁾. Enligt det angripna beslutet uppfyller Ungerns nationella fördelningsplan inte vissa av de kriterier som fastställs i bilaga III i direktiv 2003/87.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att direktiv 2003/87, särskilt artikel 9.3 i direktivet, inte ger kommissionen behörighet att själv fastställa vare sig det sammanlagda antalet utsläppsrättigheter som medlemsstaterna får fördela, utan att över huvud taget beakta de fördelningsplaner som utarbetats och anmälts av medlemsstaterna enligt artiklarna 9.1 och 11.2 i direktivet, eller det sammanlagda antalet utsläppsrättigheter som får fördelas och som medlemsstaterna beslutat om i nämnda planer.

För det fall förstainstansrätten anser att direktiv 2003/87 ger kommissionen en sådan behörighet, hävdar sökanden att denna institution har gjort en uppenbart oriktig bedömning vid uppskattningen av det sammanlagda antalet utsläppsrättigheter som får fördelas enligt den nationella fördelningsplanen. Ungern hävdar att kommissionen i sin bedömning dels bortsåg från beräkningarna i fördelningsplanen, varigenom proportionalitetsprincipen åsidosattes, dels grundade sig på uppenbart oriktiga uppgifter och inadekvata beräkningar som oundgängligen ledde till ett felaktigt fastställande av det sammanlagda antalet.

Sökanden anför även att svaranden under förfarandet åsidosatte principen om samarbete och god tro, eftersom den dels fastställde beräkningsmetoden och vilka uppgifter som skulle läggas till grund för det sammanlagda antalet utsläppsrättigheter som fick fördelas, utan att varaktigt och ingående rådfråga medlemsstaterna (däribland Ungern), dels bortsåg från de kompletterande

uppgifter som hade lämnats av sökanden och som svaranden själv hade begärt under förfarandet.

Slutligen hävdar sökanden att kommissionen inte på ett tillfredsställande sätt har uppfyllt sin motiveringsskyldighet, eftersom den för det första inte vederbörligen motiverade varför den varken beaktade den fördelningsplan som hade anmälts av Ungern eller de uppgifter och beräkningar som förekom i planen, den för det andra inte heller vederbörligen motiverade varför de uppgifter och beräkningar som institutionen använde sig av ansågs vara lämpliga och eftersom den för det tredje över huvud taget inte motiverade varför den bortsåg från de kompletterande uppgifter som hade lämnats av Ungern och som kommissionen själv hade begärt under förfarandet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32).

Överklagande ingett den 25 juni 2007 av Petrus Kerstens av det beslut som personaldomstolen meddelade den 25 april 2007 i mål F-59/06, Kerstens mot kommissionen

(Mål T-222/07 P)

(2007/C 199/78)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Petrus J. F. Kerstens (Overijse, Belgien) (ombud: advokaten C. Mourato)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva det överklagade beslutet,
- återförvisa målet till en annan avdelning vid personaldomstolen, och
- besluta om rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden har i överklagandet yrkat att personaldomstolens beslut skall upphävas. Genom beslutet ogillade personaldomstolen klagandens talan om dels att dennes karriärutvecklingsrapport för år 2004 skulle ogiltigförklaras och dels om att tillsättningsmyndighetens beslut om avslag på klagomålet mot klagandens karriärutvecklingsrapport skulle ogiltigförklaras, eftersom det var uppenbart att den inte kunde prövas i sak.